

4. Заплотинський Б.А. Управління якістю у сфері телекомунікацій. Навч.-метод. посібник [Текст] / Заплотинський Б.А., Тупкало В.М. – К.: ДУТ, 2014. – 200 с.
5. Заплотинський Б.А. Модель EFQM: можливості подальшого вдосконалення якості ТК-послуг та оцінки рівня досконалості підприємств галузі [Текст] // Економіка.Менеджмент.Бізнес. – 2013. – №1(7). – С. 36-44.
6. Исикава К. Японские методы управления качеством: сокр. пер. с англ. [Текст] / Научн. ред. и авт. предисл. А.В. Гличев. – М.: Экономика, 1988. – 216 с.
7. Фатхутдинов Р.А. Управление конкурентоспособностью организации [Текст]. – М.: Маркет ДС, 2008. – 426 с.
8. Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації: річний звіт за 2015 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nkrz.gov.ua/uk/>

Заплотинский Борис Андреевич, Пятецкая Евгения Олеговна. Улучшение конкурентоспособности предприятий телекоммуникационной сферы на основе европейской модели совершенства. Рассматривается подход к управлению качеством услуг связи и повышения уровня конкурентоспособности украинских телекоммуникационных предприятий на основе Европейской модели совершенства. Результаты обзора могут содействовать достижению этими предприятиями более высокого уровня конкурентоспособности.

Ключевые слова: система качества, уровень совершенства, конкурентоспособность.

Zaplotinsky Boris, Pjatetskaja Evgenija. Improving the competitiveness of enterprises telecom sector on the basis of the European model of perfection. An approach to the quality management of the of communication services and increase the level of competitiveness of the Ukrainian telecommunications companies based on the European model of perfection is considered. The survey results can help to achieve these companies a higher level competitiveness.

Keywords: quality management system, level of perfection, competitiveness.

УДК 330.34; 658.5, 007

Легомінова С.В., к.е.н., доц.,
Державний університет телекомунікацій

ЕФЕКТИВНІСТЬ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ АСИМЕТРІЇ

Стаття присвячена визначенню поняття ефективності інноваційної діяльності сучасного підприємства з позиції її результативності, ефективності економічного господарювання при необхідності безперервного моніторингу за основними потенціалами підприємства з метою швидкого аналізу і реагування на зміни зовнішнього середовища з можливістю ідентифікації і застосування в удосконаленні управлінської діяльності. Важливим є зниження рівня інформаційної асиметрії для уникнення втрат часу і доходу. Стимулювання інноваційної діяльності та формування іміджу успішності продукує наміри інвестування, як вигідного капіталовкладення.

Ключові слова: ефективність, інноваційна діяльність, результат інноваційної діяльності, інформаційна асиметрія.

Постановка проблеми. Формування інноваційного економічного простору сучасного світу з урахуванням специфіки інноваційного розвитку окремо взятої країни та можливістю практичного залучення його до окремих складових економіки та суспільства в цілому вимагає більш чіткого розуміння необхідності втілення інновацій, які каналізують вихід на вищий рівень економічного розвитку, який обумовлений ефективністю нововведень.

Найважливішим щодо інноваційного розвитку є зняття інформаційної невизначеності в мінливому економічному просторі, що має дозволити консолідувати ресурси та отримувати синергетичний ефект.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми та перспективи розвитку економіки на інноваційних засадах, процеси формування та розвитку національної інноваційної системи отримали широке висвітлення в зарубіжній та вітчизняній науці. У вітчизняній літературі це праці: О. Амоши, Г. Андрощука, І. Багрової, В. Геєця, А. Гальчинського, О. Красовської, Д. Маліцького, К. Мешко, О. Саліхова, В. Соловйова, О. Л. Шаповалової, І. Чучіна, Л. Яремко.

Методологічні та методичні аспекти рішення проблем за умов втілення інновацій, впровадження методичних розробок щодо їх ефективності, створення механізмів формування, збереження та підтримання сталого розвитку економіки знайшли відображення в працях М. Портера щодо конкурентоспроможності країн (алмаз конкурентоспроможності та кластерна інноваційна модель), С. Гареллі (чотири вимери конкурентоспроможності), А. Слоана й П. Друкера (менеджмент як ключевий фактор конкурентоспроможності), Р. Солоу (роль освіти, інновацій, ноу-хау), Н. Негропonte (роль знань в конкурентоспроможності) та низки інших вчених [1].

Питання інформаційної асиметрії знайшли висвітлення в роботах Д. Акерлофа, Б. Блека, У. Вікрі та Дж. Мірлізу, К. Ерроу, Дж.Стігліца.

Мета дослідження полягає у визначенні необхідності дослідження ефективності інноваційного розвитку сучасного підприємства для створення передумов його конкурентоспроможності в умовах інформаційної асиметрії.

Виклад основного матеріалу. Концептуальним відображенням сучасного підходу до управління функціонуванням підприємства є інноваційний підхід. Підґрунтям до аналізу є з'єднання всієї сукупності наявних інноваційних ресурсів і регулярного розрахунку ступеню їх використання в діяльності підприємства.

Поняття інновація відноситься як до радикальних, так і поступових змін в продуктах, процесах і стратегії організації (інноваційна діяльність). Виходячи з цього, метою нововведень є підвищення ефективності, економічності, якості життя, задоволеності клієнтів організації, поняття інноваційності можна ототожнювати з поняттям підприємливості - пильності до нових можливостей поліпшення роботи організації (комерційної, державної, благодійної, морально-етичної) [2].

Відповідно до міжнародних стандартів інновація визначається як кінцевий результат інноваційної діяльності, що одержав втілення у вигляді нового або вдосконаленого продукту, впровадженого на ринку; нового або вдосконаленого технологічного процесу, використовуюваного в практичній діяльності, або в новому підході до соціальних послуг [3].

Розробка і впровадження у виробництво нової продукції можуть виступати як засіб підвищення конкурентоздатності й усунення залежності підприємства від розбіжності життєвих циклів виробленої продукції та забезпечення конкурентоспроможності в умовах ринку.

Основні ознаки інновацій:

- науково-технічна новизна (сукупність нових знань);
- практична реалізація (втілення нових знань в новому продукті, технології, соціальному середовищі);
- здатність задовольнити певні запити споживачів (нововведення «сприйнято» ринком);
- ефект економічний, технічний, соціальний.

Кількісним показником інноваційної діяльності є ефективність - це один з найважливіших показників активності підприємства, взятий з точки зору її здатності забезпечити кінцевий результат. Ефективність як економічна категорія результативності господарювання визначає його єдину якісно-кількісну характеристику [4].

Ефективність є результативність операції, процесу, проекту і визначається як відношення результату (ефекту) до витрат, який зумовив його отримання. При цьому слід розрізняти оцінку ефективності використання конкретного ресурсу та ефективність дій, операцій, процесів щодо здійснення яких необхідно задіяти ті чи інші ресурси [5].

Стимулювання інноваційного розвитку підприємства вимагає охоплення двох основних напрямів впливу: підвищення економічної віддачі інновацій (оскільки підприємствам важливий не сам по собі інноваційний процес, а його фінансовий результат, що виражається у таких показниках ефективності: зростання прибутку за рахунок зниження витрат і підвищення якості продукції, стимулювання творчої активності працівників шляхом створення умов для її розвитку).

Інноваційний розвиток підприємства – це процес цілеспрямованого, послідовного руху підприємства до збалансованого інноваційного стану під впливом синергетичної дії зовнішніх та внутрішніх факторів, що визначають стійкість організаційно-функціональної системи підприємства в умовах ринкової економіки, який характеризується результатом якості досягнутих результатів в залежності від інтенсивності та швидкості інноваційних процесів на підприємстві.

Інноваційна ефективність підприємства - це інтегральний кількісно-якісний показник, який відображає ступінь впливу інноваційних розробок та підходів до управління на розвиток, прибутковість, вартість, конкурентоспроможність й стійкість підприємства при цьому слід враховувати інвестиційний клімат (фактори зовнішнього впливу, які сприяють або стримують впровадження і розвиток інновацій), а також інноваційну сприйнятливість.

За оцінками здібностей до інновацій та сприйнятті до нововведень з точки зору ефективності управління інноваційним процесом можна визначити перспективи розвитку підприємства.

Слід відзначити, що підприємства з малим ступенем інноваційного сприйняття в силу недостатності ресурсів можуть використовувати максимально продуктивно інноваційні здібності за допомогою ефективного управління й комбінування взаємодоповнюючих потенціалів.

В умовах зростаючої внутрішньої і зовнішньої конкуренції найбільшу роль відіграє інноваційна діяльність підприємства, орієнтованого на стратегічний успіх. Тому важливим є питання оцінки ефективності цієї інноваційної діяльності. Сприймаючи ефективність як поняття комплексне, можна говорити про різні види ефективності, в тому числі стосовно до інноваційного процесу, з позиції результативності інноваційної діяльності, її адаптивної успішності в досягненні як цільових установок, так і проміжних і побічних ефектів. Підвищуючи ефективність управління інноваційною діяльністю за рахунок обліку всього комплексу її результатів можна досягти високого рівня конкурентоспроможності та зростання інвестиційної привабливості підприємств.

Беручи до уваги різноманіття думок про зміст і варіативності результатів інноваційної діяльності, під результатами інноваційної діяльності ми розуміємо бажану форму нової ідеї, здійснену в ході реалізації цілеспрямованого на її споживання процесу і інтегрованих в нього адекватних технологій. При цьому форма тут може бути як матеріальною, так і нематеріальною.

Матеріальні результати інноваційної діяльності є нові продукти, товари, обладнання, механізми, технології і т.п. Дані результати є визначальною частиною активів підприємства і, безумовно, створюють для нього додатковий фінансовий результат, збільшуючи його вартість. Однак сьогодні все більше підприємств стали приділяти увагу нематеріальним

результатами інноваційної діяльності, сприймаючи їх як додаткове джерело створення і підтримки своєї вартості, додаткові можливості [6; 123-124].

Результативність використання інноваційних ресурсів можна надати за допомогою аналізу основних потенціалів підприємства.

- Фінансово-економічного. Аналіз проводиться на основі порівняння фінансово-економічного становища підприємства в поточному і майбутніх періодах з урахуванням втілення інноваційної діяльності. За основу доцільно використати такі показники, як: фінансова стійкість підприємства, платоспроможність, ділова інноваційна активність, рентабельність інновацій, питома вага виручки від реалізації нових продуктів в загальному обсязі прибутку за останній рік, джерела фінансування інновацій.

- Виробничо – технологічного, який відображає рівень випуску інноваційної продукції в рамках життєвого циклу, яка визначає ступінь інноваційної підприємливості. Показниками цього потенціалу є технічний стан обладнання, рух й ефективність використання основних фондів, коефіцієнт оновлення інноваційної продукції, частка прибутку від продажу нових продуктів, частка перспективної інноваційної продукції за ступенем новизни в загальному обсязі реалізації.

- Науково - технічного, що визначає зміну технологічного рівня виробництва і вказує на ступінь участі в інноваційних процесах. Показниками тут виступають: забезпеченість інтелектуальною власністю, освоєння нової техніки, частка основних засобів, призначені них для НДР та ДКР, частка витрат на технологічні інновації (розробка, ліцензії), коефіцієнт креативності підприємства.

Кадрового потенціалу, що дозволяє оцінити здатність робочої сили відтворювати інноваційний продукт, що відображає рівень сприйняття і адекватності проведених інноваційних рішень в межах даного трудового колективу підприємства [7].

Умовою швидкого інноваційного розвитку є оперування достовірною інформацією за допомогою якої можна приймати швидкі управлінські рішення, адаптуватися до змін, або знаходити інші шляхи інноваційного розвитку використовуючи інформацію та знання.

Ринок не завжди забезпечує ефективний розподіл ресурсів, що говорить про його неефективність (неспроможність, недосконалість). Причинами неефективності на думку Стігліц Дж. є зовнішні ефекти, неефективна конкуренція та неповні ринки, блага колективного вжитку та асиметрична інформація [8].

Щодо теорії інформаційної асиметрії в економіці основи її було закладено К. Ерроу (1963) [9] та Д. Акерлофом (1970) [10].

Д. Акерлоф побудував математичну модель ринку з недосконалою інформацією, за що в 2001 р. отримав Нобелівську премію (до речі, в 1996 р. Нобелівську премію було присуджено У. Вікрі та Дж. Мірлізу “за фундаментальний внесок в розвиток теорії поведінки економічних об’єктів в умовах інформаційної асиметрії”, що ще раз підкреслює важливість та актуальність даної проблеми [11].

Д. Акерлоф довів, що внаслідок недосконалості інформації нечесні продавці можуть запропонувати менш якісний товар. Результатом цього є падіння попиту на товар та падіння ціни на нього. Як наслідок продавці більш якісних товарів з ринку зникають або намагаються відокремити себе від середньостатистичного виробника, що призводить до додаткових витрат [10].

Сучасний економічний суб’єкт в процесі діяльності контактує з різними видами невизначеності:

- 1) кон’юнктурною – зумовлена змінами об’єкта на національному та глобальному рівнях господарювання, що розповсюджуються на рівень регіонів і окремих господарських суб’єктів;
- 2) інституціональною – породжується розбіжністю, запізнюванням або випередженням формальних і неформальних обмежень та стимулів і механізмів як об’єктів регулювання;
- 3) часовою – припускає вплив ретроспективних, поточних і перспективних змін на стан об’єкта;

- 4) ресурсною – пов’язана з нераціональним розподілом і зміною потреб під впливом технологічної невизначеності;
- 5) політичною – пов’язана з трансформацією політичних установок, що визначають функціонування господарських суб’єктів.

Всі види невизначеностей тісно пов’язані між собою, і на практиці не завжди можна відмежувати одну від іншої, що значно ускладнює процес прийняття рішень і може призвести до непередбачуваних результатів [12].

Для України характерними проблемами, що є наслідками в тому числі інформаційної асиметрії, є високий рівень тіньової економіки (економічні суб’єкти володіють інформацією щодо реальних обсягів власної фінансово-економічної діяльності, в той час як держава має можливість моніторити лише їх частину – для України – меншу), проблема міжбюджетних відносин (існуюча формула міжбюджетних відносин та особливості розподілу дотацій вирівнювання створюють умови для приховування регіонами частини інформації, особливо щодо доходної частини місцевих бюджетів з метою отримання більших обсягів безкоштовної державної допомоги) та багато інших.

Спробуємо виділити основні причини існування інформаційної асиметрії в економіці:

- 1) обмежений доступ до інформації;
- 2) мінливість та швидке старіння інформації;
- 3) неповне засвоєння інформації;
- 4) конфіденційність;
- 5) витрати на одержання інформації;
- 6) опортуністична поведінка сторін [13].

В. Корнівська зазначає, що розвиток фінансово-банківської системи країни, як свідчить досвід функціонування світових фінансових ринків, напряду пов’язаний з рівнем фінансової культури, фінансової освіти та обізнаності населення. Низький рівень фінансової культури в умовах інформаційної асиметрії призводить до появи опортуністичної поведінки, але не з боку клієнтів банківських установ, а, навпаки, з боку самих банків. Вони, користуючись необізнаністю клієнтів та низьким рівнем їх фінансової грамотності, штучно завищують вартість банківських послуг, встановлюють тарифи та комісійні в розмірах, що не відповідають їх фактичній вартості, формують так званий синдром “вимушеного споживання” (наприклад, реалізація зарплатних проектів фактично нав’язувала більшості населення платіжні картки та пов’язані з ними банківські послуги) [14].

Актуальним для України та значної кількості країн, що розвиваються, є такий метод зниження інформаційної асиметрії на рівні “держава-суб’єкти господарювання”, як амністія капіталів. Тіньова економіка є типовим наслідком інформаційної асиметрії і в країнах, що розвиваються, складає більше 50% легального сектора економіки. Тіньові кошти через свою природу не можуть бути трансформовані у капітал (без додаткових витрат) і приносити користь економіці країни (принаймні, ця користь буде дуже обмеженою, особливо з позиції держави та її бюджету). Вихід із такої непростой ситуації було запропоновано Е. Сото у вигляді амністії капіталів. Він відмічає, що коли амністія капіталів була проведена в Перу фактично за ніч обсяг легальних активів в країні зріс вдвічі, а протягом наступних 10 років вони зросли у 15 разів [15, 16].

Фірми венчурного капіталу об’єднують ресурси своїх партнерів та використовують їх кошти, щоб допомогти підприємцям розпочати новий бізнес. При цьому венчурні фірми значно знижують рівень асиметрії навколо нової фірми, оскільки проводять ретельне обстеження підприємства та ринку на предмет здатності підприємства реалізувати задекларовану ідею (продукт) та здатності ринку цей продукт (ідею) спожити. В обмін на інвестиції фірма венчурного капіталу отримує частку в новому бізнесі. Оскільки перевірка доходів і прибутків виключно важлива для усунення морального ризику, фірми венчурного капіталу зазвичай наполягають на участі кількох своїх представників в ролі членів керівного органу компанії, щоб вони могли уважно стежити за діяльністю фірми. [17].

Як зауважує Б. Блек, у сфері високих технологій інформаційна асиметрія значна, оскільки компанії цього сектора не мають значної історії існування та виробляють дуже специфічний продукт, якість якого важко оцінити непрофесіоналам. Венчурні фірми, детально вивчаючи нюанси як продукту, так і самої фірми, сигналізують ринку щодо її якості шляхом здійснення інвестицій [18].

Харів П. С. визначає необхідність стимулювання розвитку інноваційної інфраструктури: фінансової - бюджетні, венчурні, інвестиційні фонди; виробничо-технологічної – технопарки, інноваційно-технологічні центри, бізнес-інкубатори, центри трансферу технологій; інформаційної – бази даних, аналітичні, статистичні інформаційні центри; кадрової – освітні заклади по підготовці та перепідготовці кадрів у сфері інновацій; експертно-консалтингової: надання послуг з питань інтелектуальної власності, стандартизації, сертифікації. Акцент ставиться на фінансової підтримки інноваційної діяльності, що забезпечує: спрямування фінансових потоків в інноваційну сферу, полегшення доступу суб'єктів інноваційної діяльності до фінансових джерел [19,189].

Висновки. Інновація є матеріалізованим результатом, отриманим від вкладеного капіталу в нові технології і новітню техніку в перспективні форми організації виробництва, праці, обслуговування і управління, включаючи вдосконалені форми контролю, обліку, методів планування, аналізу та оцінки. Ці нововведення в галузі техніки, технології, організації праці або управління, засновані на використанні досягнень науки і передового досвіду, забезпечують підвищення економічної результативної діяльності підприємства. Тому важливим є оцінка інноваційної діяльності підприємства, яка є запорукою економічності, якості, задоволеності клієнтів від впровадження інновацій та розробки інноваційних продуктів.

Стимулювання інноваційного розвитку сучасних підприємств залежить від: економічного становища у країні: ринків постачання і збуту, рівня інфляції, купівельної спроможності споживачів; державного регулювання економіки через господарське законодавство та системи оподаткування і ціноутворення; науково-технологічного розвитку країни, системи освіти та підготовки висококваліфікованих кадрів; рівня конкуренції, розвитку фінансових ринків, який визначає доступність для підприємств фінансових ресурсів; відкритості економіки та міжнародного співробітництва; розвитку інноваційної інфраструктури і насамперед виробничо-технологічної, експертно-консалтингової та інформаційної.

Для зниження впливу інформаційної асиметрії доцільним є звернення до аналітиків, їх прогнози в умовах швидко мінливого сьогодення більш якісні, оскільки враховують не лише інформацію мікрорівня, але і інформацію зовнішнього середовища: економічні, політичні, соціальні фактори впливу.

Література

1. *Garelli, S. Competitiveness of nations:the fundamentals // The World Competitiveness Report [Electronic resource] / Mode of access: <http://www.imd.org/research/publications/wcy/index.cfm>.*
2. *Ряховский Д.И. Государственный протекционизм в условиях мирового финансового и экономического кризиса // Проблемы современной экономики. Евразийский международный научно-аналитический журнал - С-П., – 2008. - №4(32). - С.19-20.*
3. *Мищенко Е.С., Быковский В.В., Быковская Е.В. Управление инновационными проектами и программами: учебное пособие. Тамбов: Изд-во ГОУ ВПО ТГТУ, 2011. – 104 с.*
4. *Ермолина, Л.В. Виды показателей эффективности, возможности их применения для стратегического анализа деятельности промышленного предприятия // Основы экономики, управления и права. – 2013. – № 2 (8). – С. 54–59.*

5. Ермолина Л.В. Экономическое содержание категории «эффективность». Понятие стратегической эффективности // *Основы экономики, управления и права.* – 2013. – № 2(8). – С. 98–103.
6. Назарова Л.А., Подбельский Н.В. Эффективность инновационной деятельности предприятия в контексте нематериальных результатов // *Вестник ПНИПУ. Социально-экономические науки.* – 2014. – № 2. – С. 123-133.
7. Машевская О.В. Методика оценки инновационной деятельности промышленного предприятия // *Вестник Самарского государственного университета.* – 2015. – № 8. – (130). – С. 97–105.
8. Стіліц Дж. Е. Економіка державного сектора / Дж. Е. Стіліц. – Київ: Основи. – 1998. – 854 с.
9. Arrow K. *Uncertainty and the Welfare Economics of Medical Care* / K. Arrow // *American Economic Review.* – 1963. – 53(5). – P.941–973.
10. Akerlof G. *The Market for Lemons: Quality Uncertainty and the Market Mechanism* / G. Akerlof // *Quarterly Journal of Economics.* – 1970. – № 84. – P. 485–500.
11. Mirrlees James A. *Information and Incentives: The Economics of Carrots and Sticks: Nobel Lecture.* 1996. Dec. / By Faculty of Economics and Politics, University of Cambridge, England [Electronic source]. – Mode of access: <http://www.nobel.se/economics/laureates/>.
12. Лебедева Ю. Н. Теоретические подходы к классификации асимметрии информации как экономического феномена / Ю. Н. Лебедева // *Вестник Волгоградского государственного университета. Сер. 3. Экономика. Экология.* – 2011. – № 1 (18). – С. 25–31.
13. Пластун О.Л. Прогнозування фінансових ринків: сучасні концепції та нові підходи [Текст] : монографія / О.Л.Пластун. – Суми: ДВНЗ “УАБС НБУ”, 2014. – 401 с.
14. Корнівська В. О. Формування фінансової культури українського населення в контексті мінімізації ринкової асиметрії / В. О. Корнівська // *Економіка і прогнозування: Науковий журнал ; Ін-т екон. та прогноз. НАН України.* – 2011. – № 4. – С. 117–126.
15. Сото Эрнандо. Загадка капитала. Почему капитализм торжествует на Западе и терпит поражение во всем остальном мире / пер. с англ. Б. Пинскер, науч. ред. Р. Левита / Сото Эрнандо. – М.: ЗАО “Олимп-Бизнес”, 2004. – 272 с.
16. Аузан А. Институциональная экономика для чайников / А. Аузан // [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://esquire.ru/auzan-6>
17. Hubbard, R. *Money, the Financial System, and the Economy* / R. Hubbard. - New York: Mc Graw-Hill, Inc, 2002. - 800 p.
18. Black B. *Information Asymmetry, The Internet, and Securities Offerings* / B. Black // *Journal of Small and Emerging Business Law.* – 1998. – Vol. 2. – P. 91–99.
19. Харів, П. С. Аналіз стану інноваційного розвитку промислових підприємств та шляхи його стимулювання [Текст] / П. С. Харів, П. П. Микитюк // *Економічний аналіз: зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет; редкол.: В. А. Дерій (голов. ред.) та ін.* – Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету “Економічна думка”, 2014. – Том 16. – № 2. – С. 187-195.

Легоминова Светлана Владимировна. Эффективность инновационной деятельности современного предприятия в условиях информационной асимметрии. Стаття посвящена определению понятия эффективности инновационной деятельности современного предприятия с позиции ее результативности, эффективности экономического хозяйствования при необходимости непрерывного мониторинга за основными потенциалами предприятия с целью анализа и быстрого реагирования на изменения внешней среды с возможностью идентификации и применения в совершенствовании управленческой деятельности. Важным является снижение уровня информационной асимметрии во избежание потерь времени и снижения интенсивности денежных потоков. Стимулирование инновационной деятельности и формирования

имиджа успішності формує намерення інвестування, як вигідного капіталовложення.

Ключевые слова: ефективність, інноваційна діяльність, результат інноваційної діяльності, інформаційна асиметрія.

Legominova Svitlana. The effectiveness of innovation of the modern enterprise in the conditions of information asymmetry. The article is devoted to definition of efficiency of innovative activity of the modern enterprise from the perspective of its impact, efficiency, economic management of continuous monitoring of the main potentials of the company, if necessary, in order to analyze and respond quickly to changes in the external environment with the ability to identify and use in improving management. The important is to reduce the information asymmetry level in order to avoid loss of time and reduce the intensity of the cash flows. Stimulating innovation and the formation of the image of successful forms of investment intentions as a profitable investment.

Keywords: efficiency, innovation, the result of innovation, information asymmetry.

УДК 330.34; 338.51; 658.5

Капелюшна Т.В., к.е.н.,
Державний університет телекомунікацій

ПІДХІД ДО ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

В статті розглянуто питання розвитку орієнтованого на модель соціально-економічного розвитку європейських країн, підкреслено необхідність розробки методів та підходів для забезпечення сталого розвитку, які дозволять в подальшому адаптуватися до змін, пов'язаних з євроінтеграційними процесами. Опрацьовано сутнісний зміст категорії «ефективність», «ефективність управління», проаналізовано підходи до оцінювання ефективності функціонування підприємства, в результаті чого виявлено, що оцінка ефективності механізму управління сталим розвитком передбачає умотивований вибір та розрахунок комплексу показників (як кількісних, так і якісних показників основних складових механізму (бізнес-процесів) у взаємозв'язку з кінцевими результатами господарської діяльності), які відображають його сталий розвиток. Обґрунтовано доцільність оцінювання ефективності механізму управління сталим розвитком підприємства з використанням статико-динамічного підходу.

Ключові слова: модель соціально-економічного розвитку, ефективність, ефективність управління, сталий розвиток, оцінка ефективності.

Постановка проблеми. Сучасні економічні та інституційні перетворення, пов'язані з євроінтеграційними процесами, які відбуваються в країні, спричиняють потребу в адаптації до неминучих змін на макро- та мікрорівні. Постає необхідність у забезпеченні стабільного розвитку держави, який відбуватиметься при належному функціонуванні мікрорівня, основною ланкою якого є підприємства. Для забезпечення стабільності необхідно задавати траєкторію руху підприємства у напрямку сталого розвитку. Заданий напрямок вбачається досягти в ефективному управлінні підприємствами за допомогою оцінки відповідних важелів впливу, а точніше – механізмів управління сталим розвитком підприємства, що актуалізує питання дослідження методичних підходів щодо оцінювання ефективності механізму управління сталим розвитком.